

- 5) Zarzut piąty: Sąd naruszył zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję w części, w jakiej Komisja nakazuje w niej odzyskanie pomocy.
- 6) Zarzut szósty: Sąd nie uwzględnił naruszenia przez Komisję przysługującego BPP prawa do równego traktowania w zakresie, w jakim niniejszy przypadek został potraktowany odmiennie w porównaniu z podobnymi sytuacjami.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/346/UE z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 33/09 (ex NN 57/09, ex CP 191/09) udzielonej przez Portugalię w postaci gwarancji rządowej [państwowej] udzielonej BPP (Dz.U. L 159, s. 95).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-550/08, Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 lutego 2015 r. przez Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG

(Sprawa C-94/15 P)

(2015/C 127/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (przedstawiciele: Dr. U. Itzen i J. Ziebarth LLM, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie, podtrzymując żądania zgłoszone w postępowaniu w pierwszej instancji, zwraca się do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-550/08 w całości, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, stosowne obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji z dnia 1 października 2008 r. w wysokości 12 mln EUR;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2014 r., Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Komisja, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39181 – Woski do świec, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, a tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 101 TFUE, art. 296 TFUE oraz istotnych uprawnień procesowych i prawa do obrony, przez to, że Sąd ustalił odpowiedzialność związaną z zapłatą grzywny w sprzeczności z zasadami dotyczącymi przypisania naruszenia zgodnie z pojęciem przedsiębiorstwa, używanym w unijnym prawie antymonopolowym. Zasadnicza sprzeczność polega na tym, że w związku z zagadnieniem nałożenia grzywny Sąd potraktował z jednej strony wnoszącego odwołanie, z drugiej zaś ukaraną grzywną H&R KG i jej spółki zależne jako oddzielne przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa antymonopolowego. Równocześnie Sąd, tak jak wcześniej Komisja, przypisując czyn i określając domniemane naruszenie, uznał te przedsiębiorstwa za jednolite przedsiębiorstwo „H&R/Tudapetrol”. Te same spółki nie mogą być traktowane jednocześnie jako *jedno* przedsiębiorstwo popełniające naruszenie, a jako *dwie* przedsiębiorstwa celem nałożenia grzywny. Sąd potwierdził w ten sposób niesłuszne podwójne ukaranie w niektórych okresach tych samych powiązanych czynów, dokonanych przez to samo rzekome jedno przedsiębiorstwo.

W drugim zarzucie wnoszący odwołanie podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia zaskarżonego wyroku (art. 296 TFUE). Polega ono na tym, że wyrok nie zawiera wystarczająco zindywidualizowanych rozważań co do czynu zarzucanego właśnie wobec wnoszącego odwołanie. Na podstawie zaakceptowanego przez Sąd mieszanego uzasadnienia naruszenia przez nieprecyzyjnie zakwalifikowaną łączną jednostkę „H&R/Tudapetrol” nie wynika ani z decyzji Komisji, ani z wyroku, jakie czyny przypisano wnoszącemu odwołanie. W drugiej części zarzutu drugiego wnoszący odwołanie zwraca się przeciw temu, że jej odrębne zarzuty co do ustalenia stanu faktycznego nie zostały wyczerpująco rozpatrzone. Sąd tylko częściowo zbadał i rozstrzygnął podniesione zarzuty. W zakresie rozpatrzonych przez Sąd zarzutów, rozważania Sądu dotyczące uzasadnienia powinny zostać uznane za niezgodne z prawem ze względu na naruszenie zasad dowodu lub praw logiki, względnie z powodu wypaczenia faktów przedstawionych Sądowi.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi naruszenie swojego prawa do obrony, które miało wpływ na rozstrzygnięcie. Naruszenie polega przede wszystkim na tym, że Sąd, jak wcześniej Komisja, nie dokonuje dostatecznej indywidualizacji stawianych zarzutów, natomiast w niedopuszczalny sposób stale argumentuje, używając niejasnego łącznego określenia „H&R/Tudapetrol”. W konsekwencji tego wnoszący odwołanie nie może wywnioskować, na podstawie jakich środków dowodowych przedstawiono mu jakie poszczególne zarzuty. Narusza to zasadę *in dubio pro reo* i w sposób niedopuszczalny utrudnia obronę wnoszącego odwołanie przed podnoszonymi zarzutami.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2014 r. w sprawie T-140/13, Netherlands Maritime Technology Association/Komisja Europejska, wniesione w dniu 26 lutego 2015 r. przez Netherlands Maritime Technology Association, dawniej Sheepsbouw Nederland

(Sprawa C-100/15 P)

(2015/C 127/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maritime Technology Association, dawniej Scheepsbouw Nederland (przedstawiciele: K. Struckmann, Rechtsanwalt, i G. Forwood, Barrister)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd nie uwzględnił w nim podniesionego przez skarżącą w pierwszej instancji żądania stwierdzenia nieważności spornej decyzji;